

Piona conglobata C. L. KOCH. Sneek, April 1895; Haarlem, 28 Juli 1897, OUDEMANS.

Acercus torris O. F. MÜLLER. Utrecht, Mei 1880, KRELING.

» *ornatus* C. L. KOCH. Sloopje, Sneek, 27 Mei 1896, OUDEMANS.

Acercus ensifer KOENIKE 1895. Utrecht, 1884, KRELING.

Brachypoda versicolor O. F. MÜLLER. 1885, EVERTS. Sneek, Juni 1895, OUDEMANS.

Midea orbiculata O. F. MÜLLER. 1885, EVERTS.

Arrhenurus tubulator O. F. MÜLLER. Sloopje, Sneek, 20 Mei 1896, OUDEMANS.

Arrhenurus sinuator O. F. MÜLLER. 1885, EVERTS.

» *tricuspidator* BERLESE. Delden, 9 April 1896, OUDEMANS.

Zoo zijn in OUDEMANS' verzameling reeds 26 soorten der *Limnocharidae* en *Hygrobatidae* aanwezig, alle in Nederland gevangen.

Exemplaren, als die van *Eylais hamata* en *Hydrarachna levigata*, die ruim 1 jaar, *Hydryphantes placationis*, die ongeveer 3 jaar en *Acercus ensifer*, dat zelfs 11 jaar vóórdat de soort voor het eerst beschreven werd, buitgemaakt werd, hebben eene groote historische waarde.

Merkwaardig is ook de goede toestand, waarin nog verscheidene der soms reeds voor dertig jaar ingesloten dieren verkeerden.

's Hertogenbosch.

G. ROMIJN.

Nieuwe vondsten voor de Nederlandsche Coleopteren-fauna, IV.

Dyschirius Lüdersi HANS WAGNER (Beiträge zur Coleopterenfauna der Mark Brandenburg II; in: Entomol. Mitteil., herausgeb. vom Vereine zur Förderung des Deutschen Entomol. Museums, Band IV, Nr. 10/12, 27 Dez. 1915). Deze, eerst voor korten tijd, als nieuw beschrevene soort, welke, volgens den auteur, over Europa ver verbreid is (hij zag materiaal van Engeland tot

Astrachan) is het naast verwant aan *D. aeneus* DEJ. Zij is doorgaans wat grooter en iets donkerder gekleurd, van donker pekbruin, bronsglanzig of bronzig-zwart, zelden metallisch-groen of -blauw tot donkerblauw; de sprieten en pooten donker pekbruin tot pekzwart, de dijen meer of minder metaalglanzig; hoogstens het 1^e sprietlid (meestal alleen aan de onderzijde) roodbruin; bij *aeneus* schijnt de roestroode kleur van het geheele eerste sprietlid constant te zijn en zijn gewoonlijk ook de volgende twee leedjes meer of minder uitgebreid roestrood, terwijl deze leedjes bij *D. Lüdersi* constant pekzwart zijn. Behalve door grootte en kleur onderscheidt zich deze soort van *aeneus*, doordat het naar achteren verhevene, driehoekige voorhoofdsveld grooter en veel scherper aangeduid is en zich naar achteren in eene fijne, maar zeer scherpe langskiel voortzet, waarachter, en aan weerszijden, de kop meer of minder duidelijk schuin ingekrast is; de clypeus is in 't midden gewoonlijk iets naar voren gericht (niet met een tand) en de zijtanden zijn over 't algemeen grooter en spitsler. Het halsschild is wat langer, aan de zijden meer gelijkmatig afgerond, naar achteren meestal iets versmald en nimmer, als bij *aeneus*, achter het midden breeder dan daarvoor; ook over de schijf wat meer gelijkmatig en sterker gewelfd. Dekschilden meer eivormig afgerond, de schouders minder recht, het stipgroefje aan de basis van de eerste stippellijn iets meer naar het schildje geplaatst; de stippellijnen zijn, vergeleken met die van *aeneus*, fijner bestippeld en er bevindt zich aan de basis van de 3^e stippellijn, aan de schouderhelling, een klein, maar duidelijk bultje. Lengte 3,5—4,2 mm. Deze nieuwe soort schijnt onder *D. aeneus* DEJ. gemengd voor te komen; ik zag exemplaren uit Amsterdam (Dr. BOLTEN), Kolhorn (DIXON), den Haag en Loosduinen (wijlen Mr. LEESBERG en mij). In mijne uitlandsche verzameling bezit ik twee exemplaren, die ik, met *D. aeneus*, voor vele jaren bij Dresden, langs de Elbe, verzamelde.

Laemophloeus ater OLIV. De var. *capensis* WALTL. in aantal te Rotterdam, met *L. pusillus* SCHÖNH. en *L. ferrugineus* STEPH., in maïs (Mr. UYTENBOOGAART).

Pityophthorus glabratus EICHH. Een ♀ werd, door den Heer D. VAN DER HOOP, in Aug. bij Velp gevangen en welwillend voor mijne collectie afgestaan. In de tabel van dit genus (*Coleoptera Neerlandica*, deel II, blz. 757) bij te voegen en bij 2 aldus te lezen:

2. Dekschilden met tamelijk grove stippelrijen; het afhellende uiteinde, aan weerszijden, met eene breede, gladde langsgroef, waarop bij het ♂ eene rij van 4 of 5 haardragende korreltjes, bij het ♀ alleen haartjes (zie verder bij *P. Lichtensteini* RATZEB. — Lengte $1\frac{2}{3}$ —2 mm.); of wel het afhellende uiteinde aan weerszijden met eene smallere, op den bodem zeer fijn lederachtig gerimpelde langsgroef, zonder bultjes (zie verder bij *P. ramulorum* PERRIS. — Lengte $1\frac{1}{3}$ — $1\frac{1}{2}$ mm.)

Dekschilden met zeer fijne stippelrijen, overal kaal; het afhellende uiteinde aan weerszijden met eene volkomen gladde langsgroef, zonder korreltjes, rimpels, of haartjes; voorhoofd bij het ♀ rondom goudgeel behaard. Lengte $1\frac{4}{5}$ —2 mm. . . . . *glabratus* EICHH.

Den Haag.

ED. EVERTS.

Eenige opmerkingen omtrent vroegere mededeelingen.

Over *Thias(s)ophila pexa* MOTSCH. zij nog het navolgende opgemerkt ¹⁾. In BERNHAUER's *Die Staphyliniden der Paläarktischen Fauna*, I. Tribus: Aleocharini (II. Theil), 1902, welk werk ik eerst nu heb kunnen raadplegen, zegt deze auteur: „Von dieser häufigsten Form ²⁾ weichen die von mir immer bei *Formica pratensis* gefangenen Stücke ³⁾ oft sehr stark ab. Die Färbung wird eine viel dunklere; Exemplare, welche bis auf die Hinterleibsspitze, die Beine und Taster tief schwarz sind, sind durchaus nicht

¹⁾ Zie: Entomol. Berichten, Deel IV, No. 87, 1 Jan. 1916.

²⁾ Nl. de groote, meestal lichte vorm van *Thiassophila angulata* ER., zooals zij bij *Formica rufa* voorkomt. Deze vorm is roodbruin, de kop en de middelste tergiten van het achterlijf, met uitzondering van den achterrand, zwart; de sprieten roestrood met geelrooden wortel; de tasters roodgeel; de pooten roestrood. Voorlijf zonder glans. Lengte 3 mm.

³⁾ In Neder-Oostenrijk.